

از زینب موسوی
تا اصلاح طلبانعبدالجواد موسوی
شاعر و روزنامه‌نگار

اعلام جرم علیه زینب موسوی، دیگر از آن حرف‌هاست. حرف بیخود زده، حد و حدود خودش را نشناخته، عفت کلام را رعایت نکرده، همه این‌ها درست، اما مردم هم حساسی از خجالت‌اش درآمدند و همین بزرگ‌ترین تنبیه برای او محسوب می‌شود. حالا این وسط پایش به دادگاه هم باز شود و گیرم چندصباحی حبس و ممنوعیت از فعالیت در شبکه‌های اجتماعی را هم تجربه کند یا جریمه نقدی برایش در نظر بگیرند، چه اتفاقی می‌افتد؟ می‌دانید اگر قرار باشد سراغ همه کسانی که چنین خطاهایی را مرتکب می‌شوند، برویم و برایشان پرونده تشکیل دهیم، چه مصیبتی رخ خواهد داد؟ بحث بر سر این نیست که خطای زینب موسوی، خطای کوچکی است یا پایدنسبت به هرگونه پرتویایی بی‌اعتنا بود، بلکه می‌خواهم بگویم تنبیهی که مخاطبان او برایش درنظر گرفتند به‌مراتب سختگیرانه‌تر از هر حکمی است که قوه قضائیه می‌خواهد برایش صادر کند. کاربران فضای مجازی امکان هرگونه فعالیتی را از او سلب کردند و او اگر خردک هوشی و سرِ سوزن ذوقی داشته باشد، از این ماجرا درس‌ها خواهد گرفت و عبرت خواهد آموخت. اگر احکام قضایی برای تنبه صادر می‌شوند، هیچ حکمی در جهان نمی‌تواند جای بلایی را که مخاطبان زینب موسوی بر سر او آوردند، بگیرد. بله، توهین و خنده‌دار کردن عفت عمومی جامعه با اظهارنظر فرق می‌کند اما باور بفرمایید در این مورد خاص ماجرا آن قدر سخیف، پیش پا افتاده و مبتذل است که اصلاً کار به توهین و این حرف‌ها نمی‌رسد. در ثانی، دوستان قوه قضائیه گاهی نشان داده‌اند که با صرف اظهارنظر هم مشکل دارند. نمونه بارش؛ تهدید نویسندگان بیانیه‌های اخیر اصلاح‌طلبان. اگر این تهدید از سوی شخص آقای اژه‌ای صورت نمی‌گرفت، شاید جسارت نوشتن در این موضوع را نداشته‌ام اما یقین دارم-امیدوارم اشتباه نکرده باشم- که سخن گفتن صریح با ایشان، عواقب چندانی در پی نخواهد داشت. اینکه بیانیه جمعی از اصلاح‌طلبان خوب است یا بد، موضوع بحث ما نیست، بحث بر سر این است که جمعی از فعالان سیاسی که شاید بعضی از آن‌ها از نظر صاحب این قلم به‌قدر ارزی صلاحیت اظهارنظر سیاسی ندارند، فکر کرده‌اند که برای برون‌شدن از وضع موجود، راهکارهایی باید ارائه دهند. ممکن است این راهکارها از نظر بعضی‌ها راهکارهای غلطی باشند یا اصلاً زمان طرح این راهکارها مناسب نباشد اما آیا همه این‌ها به آقای اژه‌ای این اجازه را می‌دهد که بگوید دادستان به تکلیف قانونی خود عمل خواهد کرد؟ شاید مقایسه حرف‌های سخیف زینب موسوی با بیانیه اصلاح‌طلبان مقایسه درستی نباشد، که نیست، اما همان‌طور که مخاطبان موسوی از خجالت‌اش درآمدند و ادامه فعالیتی‌اش را با اما و اگرهای دشواری روبه‌رو ساختند، بهترین قاضی برای بیانیه اصلاح‌طلبان هم مخاطبان این بیانیه خواهند بود. جالب این‌که خود آقای اژه‌ای هم به این موضوع اشاره داشتند و گفتند: «چندی پیش، یک جمع به‌اصطلاح سیاسی، بیانیه‌ای را در راستای خواست دشمن صادر کرد؛ برخی اشخاص توصیه کردند که در بر خور قضایی با صادرکنندگان بیانیه مذکور، تعجیل نشود تا اینکه خود مردم جریان‌ات سیاسی و اجتماعی، پاسخ در خوری را به آنها بدهند». این امر محقق شد و جریان‌ات و تشکل‌های مختلف، صدور چنین بیانیه‌ای را محکوم کردند؛ حتی برخی افراد و طیف‌های همسوا با صادرکنندگان آن بیانیه نیز نسبت به چنین کاری، اعلام انزجار کردند و با تعبیر مختلفی، این مضمون را بیان کردند که صادرکنندگان بیانیه مزبور در شرایطی که دشمن به کشور مانع‌آز کرده و همچنان تهدیدی می‌کند، بیانیه‌ای در جهت خواست دشمن صادر کرده‌اند. البته آنها امید داشتند که در نتیجه صحبت کردن با صادرکنندگان آن بیانیه، آنها نسبت به اشتباه‌شان آگاه سازند و تا کید کردند که ممکن است آنها اعلام برائت کنند و اظهارکنند غفلت کردیم؛ علی‌العیان من از همه کسانی که به‌صورت مستدل و متقن، بیانیه مذکور را محکوم کردند تقدیر دارم و امید دارم آنها پس از آن روی غفلت یا اغراض خاص، این بیانیه را صادر کردند، از مسیر اشتباه‌شان بازگردند و رویه خود را اصلاح کنند؛ البته طبیعی است که دادستان تهران در این راستا، به تکلیف قانونی خود عمل خواهد کرد». جدای از بند اول سخنان آقای اژه‌ای که مثل روزنامه کیهان از واژه «به‌اصطلاح» به‌منظور تحقیر و تحفیف اصلاح‌طلبان استفاده شده و آن حکم قطعی که «این بیانیه در راستای خواست دشمن صادر شده»، مابقی حرف‌های ایشان جدای از این که با آن مخالف یا موافق باشیم، حرف‌های خوفناک و قهرآمیزی به‌منظر نمی‌رسند. یک اظهارنظر است که می‌توان بر سر آن‌ها چندوچون کرد؛ وای کاش سخنان ریاست قوه قضائیه پس از «رویه خود را اصلاح کنند» که لحنی مشفقانه دارد، به پایان می‌رسید. ای کاش، در آن‌صورت شاید منتقدان جدی آن بیانیه هم با شجاعت و جسارت بیشتری نقدایشان را بیان می‌کردند.

۲۴ ساعت

24 HOURS

۱۶

hammihanmedia@gmail.com
@Hammihanonline

• صاحب امتیاز و مدیرمسئول: غلامحسین کرباسچی
• مشاوران: عباس عبدی و احمد زیدآبادی
• سردبیر: محمدجواد روح • معاون سردبیر: مهرداد خدیو • دبیر آنلاین: شبنم رحمتی
• دبیران گروه‌ها: فرزانه طهرانی (اقتصاد) • آرمین منتظری (دیپلماسی و بین‌الملل)
• علی ورامینی (رسانه و فرهنگ) • سمیه متقی (سیاست) • الناز محمدی (جامعه) • آرش خاموشی (عکس)
• مدیراداری و آگهی‌ها: شاهرخ حیدری
• مدیر هنری: مهدی قربانی تبار
• هادی حیدری (طرح و کاریکاتور) • حروفچینی و ویراستاری: شهرام هادی

• تلفن روابط عمومی: ۸۸۷۴۹۳۰۰ • تحریریه: ۸۸۷۳۵۰۲۹۱ • آگهی‌ها: ۸۸۷۳۵۰۲۰۷ • نشانی: خیابان شهید بهشتی، خیابان پاکستان، کوچه دوازدهم، پلاک ۱۸
• لیتوگرافی و چاپ: هم‌میهن • تلفن چاپخانه: ۰۲۱۴۶۸۲۱۱۱۴ • توزیع: نشر گستر امروز نوین • تلفن: ۰۲۱-۶۱۹۳۳۰۰۰

سبقت غیرمجاز از تاکسی‌های آنلاین

مجلس و شهرداری با مقررات زایی و رقابت با بخش خصوصی
قوانین را دور می‌زنند

▼ بازنده از پیش تعیین‌شده

پیش از تصویب جزئیات لایحه کمیسیون عمران مجلس، شهرداری تهران که تجربه ناموفقی در مدیریت حمل‌ونقل عمومی و پیاده‌سازی یک شرکت تاکسی اینترنتی (کارپینو) دارد، از تاکسی آنلاین شهرداری در اوایل مردادماه رونمایی کرد. فعالیت این تاکسی از نظر قوانین فعلی کشور غیر قانونی است.

رضا الفت‌نسب، رئیس اتحادیه کسب‌وکارهای مجازی نیز در گفت‌وگو با هم‌میهن با اشاره به این موضوع می‌گوید: «براساس آیین‌نامه مشترک وزارت کشور و وزارت صمت، از اواخر دهه ۹۰ هرگونه فعالیت تاکسی‌های اینترنتی منوط به اخذ مجوز از اتحادیه کسب‌وکارهای مجازی است. به‌همین دلیل از زمان رونمایی «شهرزاد» تاکنون در اتحادیه منتظر هستیم تا شهرداری برای اخذ مجوز اقدام کند تا تاکنون این اتفاق نیفتاده است. این در حالی است که طبق ماده ۲۷ قانون نظام صنفی در صورت فعالیت بدون مجوز یک کسب‌وکار باید نسبت به پلمب‌آن اقدام شود. به همین منظور، اگر در روزهای آتی نیز شهرداری روند غیرقانونی فعالیت تاکسی اینترنتی «شهرزاد» را ادامه بدهد، اتحادیه کسب‌وکارهای مجازی اقدامات حقوقی لازم را انجام خواهد داد.»

حضور شهرداری به‌عنوان یک نهاد عمومی در بازار تاکسی‌های اینترنتی با قوانین جهش تولید و اصل ۴۴ قانون اساسی نیز که نهادهای دولتی و عمومی را از رقابت با بخش خصوصی منع کرده، در تضاد است. این در حالی است که همین نهاد قانون‌گیز سال‌هاست که می‌خواهد با تعرفه‌گذاری دستوری و تشدید نظارت، تنظیم‌گری تاکسی‌های اینترنتی را به‌صورت انحصاری تحت کنترل داشته باشد. معاون حقوقی گروه تپسی هم با اشاره به منطقی که پشت ممانعت رقابت نهادهای عمومی /دولتی با بخش خصوصی قرار دارد، می‌گوید: «بخش دولتی و عمومی به امکاناتی دسترسی دارد که بخش خصوصی قادر به دستیابی به آنها نیست و بر همین اساس، بخش عمومی می‌تواند در رقابت با بخش خصوصی، مزیت‌های رقابتی منحصر به‌فردی داشته باشد. به‌عنوان مثال شهرداری تهران اعلام می‌کند که در تاکسی اینترنتی شهرزاد، کمیسیون بسیار کمی -در حد دو، سه درصد- از رانندگان می‌گیرد و علت این است که تاکسی‌های اینترنتی بخش خصوصی، ناچارند هزینه‌زایدی صرف ایجاد شبکه رانندگان کنند و پاداش و مشوق‌هایی را برای آنها در نظر بگیرند.

ازسوی دیگر، هزینه قابل توجهی صرف تبلیغات می‌کنند تا بتوانند شبکه مسافران را تقویت کنند. حال آنکه شهرداری برای راه‌انداختن تاکسی آنلاین، هم به‌راحتی و بدون هزینه به رانندگان تمام وقت تاکسیرانی دسترسی دارد و هم دسترسی گسترده‌ای به فضاهای تبلیغاتی شهری، مشخص است که در چنین شرایطی، تاکسی اینترنتی شهرداری به‌واسطه هزینه کمتری که برای ساخت شبکه کاربران دارد، امکان دریافت کمیسیون کمتر را نیز دارد و مزیت رقابتی‌ای برای خود ایجاد می‌کند که بخش خصوصی به آن دسترسی ندارد.»

انصرای به اظهارات مسئولان شهرداری در زمان رونمایی از تاکسی اینترنتی شهرزاد، مبنی بر فعالیت غیرقانونی و تعرفه‌های گران تاکسی‌های آنلاین اشاره می‌کند و معتقد است، زمانی که شهرداری درباره مزیت‌های شهرزاد نسبت به سایر تاکسی‌ها صحبت می‌کند، به‌صورت آشکار بر رویکرد رقابتی خودش با بازیگران آنلاین حوزه حمل‌ونقل مُهر تأیید می‌زند. در مجموع ارزیابی این کارشناس حقوقی از ورود شهرداری به حمل‌ونقل آنلاین بیانگر آن است که این نهاد با اتکا به امکانات و حمایت‌های دولتی خود می‌خواهد با بخش خصوصی رقابت و عرصه را برای فعالیت آن‌ها تنگ کند. البته با وجود همه امکانات فنی و مالی شهرداری برای رقابت با تاکسی‌های اینترنتی تاکنون کسی از مردم موفق به حضور در تاکسی شهرزاد نشده، اما تاکسیرانی تهران می‌گوید که تاکنون بیش از ۱۰ هزار تاکسی به این پلتفرم پیوسته‌اند. به‌ر حال، از آنجا که شورای رقابت و وزارت اقتصاد متولی رسیدگی به قوانین مرتبط با اخلا در رقابت هستند، لازم است تا هرچه زودتر مانع از دست‌درازی‌های شهرداری در بازار آنلاین حمل‌ونقل عمومی شوند. علاوه بر این، رئیس اتحادیه کسب‌وکارهای مجازی با اشاره به تشدید سیاست‌های اشتباه و سلبی نهادهای ناظر بر اکوسیستم در یک‌سال اخیر از عملکرد دولت چهارم انتقاد می‌کند و معتقد است که در این مدت، برخلاف وعده‌های انتخابانی، بدنه اقتصاد نوآور کشور ضربات سهمگینی خورده است. با این وضعیت، فعالان اقتصاد دیجیتال همچنان راهکار را در تقویت نقش بخش خصوصی، تعیین یک متولی واحد، متخصص و آگاه بافضای کسب‌وکارهای خلاق و نوآور می‌دانند.

مهسا طاعتی

روزنامه‌نگار

این روزها سیاست‌های اشتباه نهادهای ناظر، بازیگران بازار آنلاین حمل‌ونقل عمومی را بیش از پیش نگران کرده است. ازیک‌طرف، با تصویب جزئیات لایحه کمیسیون عمران مجلس خطر تغییر مرجع مجوزدهی در کمین آن‌هاست. ازطرف دیگر، شهرداری با رونمایی از تاکسی آنلاین «شهرزاد» قصد دارد تا با رقابت، عرصه را بر فعالیت تاکسی‌های اینترنتی تنگ کند.

لایحه اصلاح قانون توسعه حمل‌ونقل عمومی از سال ۱۳۹۹ وارد مجلس شده و در حال حاضر کمیسیون عمران پس از تقریباً پنج سال با اعمال تغییراتی، جزئیات آن را تصویب کرده است. براساس برخی اخبار نیز به‌نظر می‌رسد که این لایحه به‌زودی در صحن علنی مجلس بررسی خواهد شد. همین موضوع احتمال قانونی شدن لایحه را افزایش داده و فعالان اقتصاد دیجیتال را بابت تبعات منفی اجرای آن نگران کرده است. با تغییرات کمیسیون عمران مجلس در لایحه اصلاح قانون توسعه حمل‌ونقل عمومی، وزارت کشور متولی صدور مجوز برای تاکسی‌های اینترنتی خواهد شد. اعضای این کمیسیون، به لایحه ۱۳ ماده‌ای دولت، ماده ۱۷ را اضافه کرده‌اند که طبق آن، «وزارت کشور باید آیین‌نامه‌ای برای نظارت بر فعالیت سکوها تنظیم کند. بر این اساس، مسئولیت صدور مجوز فعالیت این سکوها در محدوده شهرها و حومه بر عهده وزارت کشور و در محدوده خارج از شهرها بر عهده وزارت راه و شهرسازی خواهد بود. این در حالی است که اواخر دهه ۹۰، وزارت صمت و وزارت کشور دستورالعمل «نظارت بر چگونگی فعالیت ارائه‌دهندگان خدمات هوشمند مسافر منضمول قانون نظام صنفی کشور» را تدوین و تصویب کردند که براساس آن، چندسال است که صدور مجوز فعالیت تاکسی‌های اینترنتی بر عهده اتحادیه کسب‌وکارهای مجازی است.

▼ قانون‌گریزی قانون‌گذار

بازیگران اکوسیستم آنلاین حمل‌ونقل عمومی تغییر مرجع صدور مجوز تاکسی‌های اینترنتی را رنگ خنثی برای فعالیت این تاکسی‌ها و برگشت به عقب در تنظیم‌گری این حوزه می‌دانند. با قانونی شدن لایحه کمیسیون عمران مجلس، امکان مطالبه‌گری و فعالیت صنفی اتحادیه کسب‌وکارهای مجازی که به‌صورت مستقیم با بخش خصوصی و کسب‌وکارها در ارتباط است، از بین می‌رود و یک نهاد دولتی جایگزین آن خواهد شد. دلیل نگرانی فعالان در این خصوص به نگاه کنترل‌گر و محدودکننده نهادهای ناظر به کسب‌وکارهای نوآور بر می‌گردد. به اعتقاد آن‌ها، دستگاه‌های دولتی و در اینجا بدنه وزارت کشور، درکی از دغدغه‌های کسب‌وکارهای اینترنتی و کاربران آن‌ها ندارد و ایجاد مجوز جدید در بازار تاکسی‌های آنلاین در تضاد با سیاست‌های کلان کشور مبنی بر کاهش مجوزها و مقررات زدایی است.

نگین انصاری، معاون حقوقی و رگولاتوری گروه تپسی نیز در این باره به هم‌میهن توضیح می‌دهد: «براساس لایحه کمیسیون عمران مجلس، وزارت کشور به‌عنوان نهاد صادرکننده مجوز برای تاکسی‌های اینترنتی تعیین شده که این موضوع به دو علت فعالان حوزه را نگران کرده است. نگرانی اول این است که نهاد مرتبط در وزارت کشور برای صدور چنین مجوزی، سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌هاست که شهرداری‌ها را زیر نظر دارد. با توجه به اینکه شهرداری‌ها تاکسیرانی را دارند و شهرداری تهران تاکسی اینترنتی شهرزاد را هم راه‌اندازی کرده است، تعارض منافع بین شهرداری و تاکسی‌های آنلاین وجود دارد. درواقع شهرداری‌ها رقیب تاکسی‌های آنلاین بخش خصوصی محسوب می‌شوند و منطقی رقیب نمی‌توانند تنظیم‌گری رقیب را در دست داشته باشد.» به گفته‌ای، نگرانی دوم به‌دلیل رسالت وجودی، اهداف و ماهیت وزارت کشور است که برخلاف نهادهای صنفی و وزارت صمت، تناسبی بافضای کسب‌وکار ندارد. بنابراین اگر این وزارتخانه مسئول تنظیم‌گری و مجوزدهی به تاکسی‌های اینترنتی شود، ریسک حذف نگاه کسب‌وکاری از فرآیندهای سیاست‌گذاری بسیار محتمل است. علاوه بر مرجع جدید مجوز، در تبصره دوم لایحه بر راه‌اندازی یک سامانه جدید یکپارچه اطلاعات سفر تأکید شده که در تضاد با سیاست‌های دولت برای تسهیل و تجمیع صدور مجوزها در درگاه ملی مجوزهاست.

چهره

ردیف‌دان معروف

هفتم شهریورماه مصادف با سالروز درگذشت موسی معروفی ایرانی است. تارنواز و موسیقیدانی که هم و غم خود را صرف جمع‌آوری و نوشتن ردیف‌های موسیقی ایرانی کرد. او سال ۱۲۶۸ در خانواده‌ای مذهبی اما علاقه‌مند به موسیقی متولد شد. ارتباط خانوادگی نزدیک با ناصرالدین‌شاه و مظفرالدین‌شاه، راه را بر موسی معروفی برای آموختن تارنوازی نزد «یوسف صورتگر»، از عکاسان دربار ناصری، هموار کرد. معروفی با پشتکار و تمرین بسیار به ره‌جای از نوازندگی رسید که موفق به دریافت نشان «تبرزین طلا» از درویش‌خان شد. از دوران نوجوانی دغدغه نثرپردازی از ردیف دستگاه‌های موسیقی سنتی ایران را در سر داشت. ثمره ۳۰ سال تلاش و صرف عمر گرانبه‌ای او در پژوهش، جمع‌آوری و ثبت درست‌ترین و کامل‌ترین روایت از ردیف‌های موسیقی ایرانی است. کتابی از موسی معروفی با عنوان «ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی» در سال ۱۳۲۰ منتشر شد. این موسیقی‌دان معروف البته تنها به گردآوری ردیف‌های موسیقی مشغول نبود؛ بلکه در هنرستان موسیقی ملی نیز تدریس می‌کرد. «موسم گل» مشهورترین قطعه‌ای است که از او به یادگار مانده و اولین بار قمرالملوک وزیری آن را اجرا کرده. این نوازنده معروف در هفتم شهریورماه ۱۳۴۴ درگذشت.

کتابخانه

عشق، آوارگی و رنج

کتاب «فریاد در ویرانه‌ها»، نوشته الکساندر کوزلیک و ترجمه ابوالفضل الله‌دادی، تازه‌ترین کتاب نشر نو در حوزه ادبیات داستانی معاصر جهان است. کتابی که برنده ۱۱ جایزه ادبی مختلف شده و داستانی درباره لنا و ایوان وزیروروشن زندگی‌شان در پی فاجعه اتمی چرنوبیل در اوکراین است. پدر لنا، یکی از مهندسان مرکز هسته‌ای، همراه خانواده‌اش به غرب می‌گریزد، اما پدر ایوان تصمیم می‌گیرد که در منطقه آلوده بمانند. ۲۰ سال بعد، لنا برای بازگشت به سرزمین مادری آماده می‌شود؛ سرزمینی که منطقه‌ای ممنوعه شده و مردمان‌اش در سکوت، رنجی هولناک را تاب می‌آورند. کوزلیک در رمان خود، این بازگشت لنا به ایوان، آن عشق روزگار کودکی را دنبال می‌کند. رمان «فریاد در ویرانه‌ها» به‌پیش از هر چیز روایت آوارگی یک ملت است؛ روایت خانواده‌هایی که گرسنگی، جنگ یا فاجعه آنها را از سرزمین‌شان رانده و در زرفای وجودشان همواره خلأیی باقی مانده است. این کتاب به‌تازگی در ۲۲۳ صفحه و با قیمت ۲۸۰ هزار تومان برای خرید در دسترس است.

نام کتاب:

فریاد در ویرانه‌ها

نویسنده:

الکساندر کوزلیک

ترجمه:

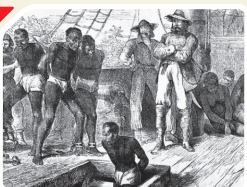
ابوالفضل الله‌دادی

انتشارات:

نشر نو

تاریخ

لغو برده‌داری در بریتانیا

یکی از جنبش‌های بزرگ سیاسی و مدنی جهان مربوط به پایان برده‌داری در بریتانیاست که در اواخر قرن ۱۸ و اوایل قرن ۱۹، رخ داد. حرکتی که در سال‌ها و دهه‌های بعد به موجی جهانی تبدیل شد.

در سال ۱۸۰۷، بریتانیا تجارت برده را غیرقانونی اعلام کرد، اما داشتن برده همچنان مجاز بود. نقطه‌عطف اصلی در ۲۸ اگوست سال ۱۸۳۳ رخ داد: زمانی که پارلمان، قانون لغو برده‌داری را تصویب کرد و مالکیت برده را به‌طور رسمی و قانونی ممنوع ساخت. این قانون در سال ۱۸۳۴ به اجرا درآمد، اما فرآیند آزادی کامل به‌تدریج تا سال ۱۸۴۳ به‌طول انجامید. یکی از نکات تأمل‌برانگیز این فرآیند این بود که در ازای از دست‌دادن بردگان، به مالکان آنها غرامت پرداخت شد، اما خود بردگان هیچ سهمی از این غرامت نداشتند. ریشه‌های جنبش پایان برده‌داری به قرن ۱۷ و اعتراضات گروه‌های مذهبی مانند کونیکرها بازمی‌گردد که برده‌داری را غیرمسیحی می‌دانستند. متفکران عصر روشنگری نیز در قرن ۱۸ با استدلال‌های حقوق بشری‌شان به این حرکت پیوستند و سرانجام این تلاش‌ها در سال ۱۸۳۳ به نتیجه رسید.